

Oponentský posudek k disertační práci

Jméno a příjmení studenta	MgA. Pavel Vrtěl
Studijní program	Výtvarná umění
Obor	Multimédia a design
Název disertační práce	Zvukové atmosféry v audiovizuálním díle, způsoby a možnosti jejich získávání, tvorba filmového prostoru. Vzájemné působení s prostorovými úpravami dialogů
Autor posudku	Prof. Jakub Kudláč, Ph. D.

MgA. Pavel Vrtěl předkládá disertační práci věnovanou zvukovým atmosférám a kontextu audiovizuálního díla. V úvodu předkládá stručný nástin rozsáhlosti problematiky, kde naznačuje, že zvukové atmosféry lze zkoumat z pohledu akustické ekologie, antropologie, medicíny, nicméně redukuje tuto šíři na otázku „Jaké kvalitativní vlastnosti přispívají k tomu, aby zvuková atmosféra byla vhodná pro filmové využití?“ (str. 8) V další kapitole pak přidává autor doplňující otázky, které vesměs směřují k praktické oblasti, tj. k technologii nahrávání atmosfér či k jejich vlivu na postupy v mixu celého filmu.

Jistou slabinu disertační práce spatřuji v nepřiliš rozsáhlé použité literatuře. Jasně se tu ukazuje, že autor nemá ambici teoreticky polemizovat na poli akustické ekologie, nebo jakkoli kriticky prozkoumávat stav bádání. Výběr z těchto koncepcí mu slouží toliko jako odrazový můstek pro praktické uchopení problematiky zvukových atmosfér. Z mého pohledu tak autor opomíjí mnoho hlubších otázek souvisejících se zvukovými atmosférami, které by mohly představovat poetickou bránu do hlubin našeho múzického bytí. Například, když Petr Neubauer naznačuje, že míra stylizace ohrožuje samotnou diegezi nahraného materiálu (str. 21), čtenáře napadá, že by zde byla na místě další tázání po podstatě diegeze, popřípadě co vlastně diegezi konstituuje a jak to souvisí se zvukovými atmosférami.

Nicméně, teoretická perspektiva není pro Vrtěla určitě primární. Zvukové atmosféry jsou pro něj mnohem spíše problémem praktickým a technologickým, který se dotýká výběru lokalit, zvolení času nahrávky, výběru mikrofónů a záznamové techniky jakož i celého postprodukčního řetězce (editace atmosfér, frekvenční a dynamické úpravy) a dokonce si všímá i vztahu prostorové úpravy dialogu a atmosfér. Tuto část hodnotím velice kladně a považuji ji za jádro předkládané disertační práce.

V neposlední řadě velice kladně hodnotím, že kromě knižních a internetových zdrojů autor v bibliografii uvádí i lidské zdroje. Je to pro mne znamením, že má skutečný zájem o tuto oblast a vyšel z komfortní zóny akademických textů směrem k žité praxi.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 30.11. 2022

